

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget er en genfremsættelse af B 33 fra folketingsåret 2001-02, 2. samling, jf. Folketingstidende tillæg A side 1013 og 1014 og Folketingets forhandlinger side 2023. Dette beslutningsforslag var en genfremsættelse af B 27 fra folketingsåret 2001-02, 1. samling, jf. Folketingstidende tillæg A side 848 og 849 og Folketingets forhandlinger side 748.

Baggrunden for beslutningsforslaget er, at SF ønsker at fjerne de økonomiske incitament, som kommunerne kan have til at begrænse antallet af tilkendelser af førtidspension, så det alene er den socialfaglige vurdering, som har betydning for tilkendelsen. SF er bekymret for udviklingen, nu hvor kommunerne skal betale 65 pct. af regningen til førtidspensioner. Den nuværende statslige refusionsprocent på 35 pct. for udgifter i forbindelse med tilkendelse af førtidspension har efter forslagsstillernes opfattelse to alvorlige konsekvenser.

For det første kan mange borgere ikke få den førtidspension, de er berettiget til. Det bliver økonomiske og ikke faglige vurderinger, som bliver afgørende ved tilkendelse af førtidspension. I Søndagsmagasinet den 22. april 2001 fortalte en lægekonsulent, hvordan han i flere tilfælde følte sig presset af kommunen til at ændre i sine faglige vurderinger af folks helbredsmæssige tilstand. Det er efter forslagsstillernes opfattelse en uholdbar situation. Derfor må det økonomiske incitament til tilkendelse af færre førtidspensioner fjernes. Det skal alene være faglige vurderinger, som ligger til

grund for afgørelser om tilkendelse af færre førtidspensioner.

Den anden sikre konsekvens er, at de fattige udkantsområder taber ved den nuværende refusionsprocent. Det er et betydeligt regionalt problem. Det nuværende refusionsniveau rammer kommunerne skævt. Det vil især være kommuner, der allerede har store problemer med høj arbejdsløshed, et lavt kvalifikationsniveau i arbejdsstyrken og en ringe erhvervsudvikling, der rammes. Udkantsområderne har en høj andel af personer på førtidspension og har samtidig svært ved at skaffe fleksjob på grund af deres erhvervsstruktur. Det giver store udgifter, men også begrænsning i indtægterne, fordi disse kommuners skattegrundlag i høj grad præges af overførselsindkomster. Forslagsstillerne finder denne regionale udvikling uacceptabel. En omlægning af refusionsprocenten til 50 pct. vil kunne styrke de fattige udkantsområder.

Beslutningsforslaget er udgiftsneutralt i forhold til de offentlige finanser. I forbindelse med omlægningen af refusionsprocenten i 1999 oplyste Kommunernes Landsforening, at en refusionsprocent på 35 i perioden 2001-04 ville påføre kommunerne øgede udgifter i størrelsesordenen 500 mio. kr., stigende til 1,5 mia. kr. Staten sparer tilsvarende beløb. Dette er reguleret via DUT-ordningen. SF's forslag indebærer en tilbageførelse af denne regulering.